RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG OOST-VLAANDEREN, AFDELING DENDERMONDE, STRAFZAKEN, 25 JUNI 2018, D13 V KAMER IN BUITENGEWONE TERECHTZITTING

Notitienummer parket

DE69.98.2390/2017

S.2017/11154/k4/RVS

M. M. M. e.a.

OPENBAAR MINISTERIE

BEKLAAGDEN EN BURGERIJK AANSPRAKELIJKE RECHTSPERSONEN

1. **M. M. M.,** geboren te (…) (Brazilië) op (…) en wonende te (…) (Portugal) , (…), met Braziliaanse nationaliteit;

   Ter terechtzitting van 18 mei 2018, is eerste beklaagde niet verschenen, noch iemand voor hem;

2. **B. D. M. M.,** geboren op (…) en wonende te (…) (Portugal), (…), met Portugese nationaliteit;

   Ter terechtzitting van 18 mei 2018, is tweede beklaagde niet verschenen, noch iemand voor hem;

3. **T. L.,** met maatschappelijke zetel te (…) (Portugal), (…);

   Ter terechtzitting van 18 mei 2018, is de burgerlijk aansprakelijke rechtspersoon niet vertegenwoordigd;

4. **E. G. C. B.** met maatschappelijke zetel te (…) (Portugal), (…).

   Ter terechtzitting van 18 mei 2018, is de burgerlijk aansprakelijke rechtspersoon niet vertegenwoordigd;

De eerste als zaakvoerder, lasthebber of aangestelde van de derde en de vierde. De tweede als zaakvoerder, lasthebber of aangestelde van de derde. De derde als werkgever en burgerrechtelijk aansprakelijke voor de eerste en de tweede beklaagde.

De vierde als werkgever en burgerrechtelijk aansprakelijke voor de eerste beklaagde.

1. TENLASTELEGGINGEN

Beklaagd van: Te (...) (Aalst), gerechtelijk arrondissement Gent, afdeling Dendermonde-Aalst-Sint-Niklaas, en of elders in het Rijk.

A.

Met inbreuk op artikel 209 van het Sociaal Strafwetboek, het toezicht te hebben belemmerd dat krachtens dit Wetboek en de uitvoeringsbesluiten ervan is ingesteld, met betrekking tot hieronder vermelde werknemers :

A.1. **de eerste en de tweede**, op 16 mei 2017 en op 4 juli 2017, ten aanzien van 21 werknemers:

1. A. B.(…);
2. B. C.(…);
3. C. I.(…);
4. C. T.(…);
5. F. W. (…) ;
6. F. C.(…);
7. G. L.(…);
8. L. J.(…);
9. M. W.(…);
10. M. E.(…);
11. M. Z.(…);
12. N. G.(…);
13. O. T.(…);
14. O. R.(…);
15. R. V.(…);
16. S. A.(…);
17. S. P.(…);
18. S. J.(…);
19. S. K.(…);
20. V. S.(…);
21. V. A.(…).

A.2. de eerste, op 25 maart 2017 en op 14 april 2017, ten aanzien van 41 werknemers:

1. A. A.(…);
2. A. D. B.(…);
3. C. L.(…);
4. C. J. (…);
5. C. JS. (…);

6. C. B.(…);
7. D. A. V.(…);
8. D. L.(…) ;
9. E. L.(…) ;

10. F. A.(…);
11. F. H. (…);
12. F. U.(…);
13. F. CE.(…) ;
14. F. C.(…) ;
15. G. A.(…) ;
16. G. L.(…) ;
17. G. C. (…) ;
18. G. W.(…) ;
19. L. F. (…);
20. M. A.(…);
21. M. E.(…);
22. N. G.(…);
23. N. O.(…);
24. P. M.(…);
25. P. MA.(…);
26. R. V.(…);
27. R. D. S. W.(…);
28. S. N. (…);
29. S. P.(…);
30. S. A. (…);
31. S. T.(…);
32. S. J.(…);
33. S. L. (…);
34. S. K.(…);
35. T. A. (…);
36. T. R. (…);
37. U. V. (…);
38. V. V. (…);
39. V. A.(…);
40. V. N. (…);
41. V. M. (…).

Strafbaar met een sanctie van **niveau 4,** zijnde een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 600 tot 6 000 euro (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikel 103 Sociaal Strafwetboek).

B.

Als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, met inbreuk op artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek, in strijd met de artikelen 4 tot 8 en 9bis van het koninklijk besluit van 5 november

2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, **de gegevens vereist krachtens het voormelde koninklijk besluit van 5 november 2002 niet elektronisch te hebben meegedeeld aan de instelling belast met de Inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvatte** met betrekking tot hieronder vermelde werknemers :

B.1. **de eerste en de tweede**, op 12 januari 2017, ten aanzien van S. P.(91463018185

B.2. **de eerste,** op 23 maart 2017, ten aanzien van volgende 6 werknemers:

1. C. B. (…) ;
2. E. L. (…) ;
3. G. C. (…) ;
4. N. O. (…);
5. P. MA. (…);
6. S. N. (…).

Strafbaar met een sanctie van niveau 4, zijnde een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 600 tot 6 000 euro (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikel 103 Sociaal Strafwetboek).

C. De eerste, op 13 april 2017: Als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, met inbreuk op artikel 175, §2, eerste lid, 1° van het Sociaal Strafwetboek, in strijd met de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, **een buitenlandse onderdaan arbeid te hebben doen of laten verrichten zonder een arbeidsvergunning te hebben verkregen van de bevoegde overheid en/of die niet over een arbeidskaart beschikt,** met betrekking tot 4 werknemers :

1. C. B.(…);
2. G. C. (…);
3. N. O.(…);
4. S. N. (…).

Strafbaar met een sanctie van **niveau 3**, zijnde een geldboete van 100 tot 1000 euro (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikelen 175, §2, tweede lid en 103 Sociaal Strafwetboek).

D.

Als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, met inbreuk op artikel 162, eerste lid, 1° van het Sociaal Strafwetboek, in strijd met artikel 3, 3bis, 4, 9 tot 9 quinquies en 11 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers, **het loon van de werknemer niet te hebben uitbetaald of het niet te hebben uitbetaald op de datum dat het loon invorderbaar is**, met betrekking tot de hieronder vermelde werknemers :

D.1. **de eerste en de tweede**, tussen 3 februari 2017 en 14 april 2017, ten aanzien van D. S..

D.2. **de eerste**, tussen 22 januari 2017 en 24 maart 2017, op niet nader te bepalen data, ten aanzien van volgende 6 werknemers:

1. C. B.(…)
2. E. L.(…)
3. G. C. (…)
4. N. O.(…)
5. P. M.(…)
6. S. N. (…)

Strafbaar met een sanctie van **niveau 2**, zijnde een geldboete van 50 tot 500 euro (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikelen 162, tweede lid en 103 Sociaal Strafwetboek).

E.

Als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, met inbreuk op artikel 187, §1 van het Sociaal Strafwetboek, in strijd met artikel 4, §1-2 van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten en hoofdstuk II, afdeling 2 van het koninklijk besluit van 8 augustus 1980 betreffende het bijhouden van sociale documenten, **geen individuele rekening te hebben opgesteld**, met betrekking tot volgende werknemers :

E.1. **de eerste en de tweede,** tussen 11 januari 2017 en 4 juli 2017, ten aanzien van 21 werknemers:

1) A. B.(…);
2) B. C.(…);
3) C. I.(…);
4) C. T.(…);
5) F. W. (…);
6) F. C.(…) ;
7) G. L.(…) ;
8) L. J.(…);
9) M. W.(…);
10) M. E.(…);
11) M. Z.(…);

12) N. G.(…);
13) O. T.(…) ;
14) O. R.(…);
15) R. V.(…);
16) S. A.(…);
17) S. P.(…) ;
18) S. J.(…);
19) S. K.(…);
20) V. S.(…);
21) V. A.(…).

E.2. **de eerste,** tussen 22 januari 2017 en 15 april 2017, ten aanzien van:

1. A. A. (…);
2. A. D. B.(…) ;
3. C. L.(…) ;
4. C. J. (…);
5. C. JS.(…)
6. C. B.(…)
7. D. V. (…)
8. D. L.(…)
9. E. L.(…)
10. F. A.(…)
11. F. H.(…)
12. F. U. (…)
13. F. CE.(…)
14. F. C.(…)
15. G. A.(…) .
16. G. L.(…)
17. G. C. (…)
18. G. W.(…)
19. L. F. (…)
20. M. A. (…)
21. M. E.(…)
22. N. G.(…)
23. N. O.(…)
24. P. M. (…)
25. P. MA. (…)
26. R. V.(…)
27. R. D. S. W.(…)
28. S. N. (…)
29. S. P.(…)
30. S. A. (…)
31. S. T.(…)
32. S. J.(…)
33. S. L. (…)

34. S. K.(…)
35. T. A. (…)
36. T. R. (…)
37. U. V. (…)
38. V. V. (…)
39. V. A.(…)
40. V. N. (…)
41. V. M. (…)

Inbreuk op de artikelen 4, §1,2, en eerste lid, 3° van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten.

Strafbaar gesteld door artikel 187, §2, eerste lid, 3", van het Sociaal Strafwetboek. -

Strafbaar met een sanctie van niveau 2, zijnde een geldboete van 50 tot 500 euro (artikel 101 Sociaal Strafwetboek). De geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers (artikelen 162, tweede lid en 103 Sociaal Strafwetboek).

F.

Bij samenhang:

Zich plichtig te hebben gemaakt aan het misdrijf van mensenhandel; het misdrijf bestaande uit de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van:

F.1. **de eerste en de tweede**, tussen 11 januari 2017 en 14 april 2017, ten aanzien van S. P.(91463018185

F.2. **de eerste,** tussen 21 januari 2017 en 24 maart 2017, ten aanzien van volgende 6 werknemers:

1. C. B.(…) ;
2. E. L.(…) ;
3. G. C. (…) ;
4. N. O.(…);
5. P. MA.(…);
6. S. N. (…).

de wisseling of de overdracht van de controle over hen teneinde:

deze personen aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, met name, arbeiders die zich in een precaire situatie bevonden (werklozen in Portugal, vaak afkomstig van de Azoren, Guinée-Bissau, Kaapverdië of Brazilië) via een advertentie in een lokale Portugese streekkrant naar België te lokken tegen een loon van 5,5 à 8 € , hen te huisvesten in een te kleine burgerwoning (tot 21 man, waaronder 8 in een kamer zodat er geen privacy was) en hun loon achter te houden zodat ze niet terug huiswaarts konden en ze in vertwijfeling dan maar verder bleven werken, waarbij dan nog bleek

dat ze in het zwart moesten werken (er waren wel Limosa-aangiftes, maar geen A1 documenten uit Portugal, noch Dimona-aangiften in België) waarbij de toestemming van de personen met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang is, met de omstandigheid dat:

a) de feiten werden gepleegd door een persoon die gezag heeft over het slachtoffer of door een persoon die misbruik heeft gemaakt van het gezag of de faciliteiten die zijn functies hem verlenen,
b) het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin die personen verkeerden ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand, hun precaire sociale toestand often gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken personen in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken,

Strafbaar gesteld door de artikelen 433quinquies, 433 sexies en 433 septies Strafwetboek met opsluiting van 10 jaar tot 15 jàar en met een geldboete van 1000€ tot 100.000 € (de boete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn: artikel 433 quinquies, sexties en septies Strafwetboek),

met dien verstande dat het misdrijf gecorrectionaliseerd wordt, gelet op de afwezigheid van voorgaande correctionele veroordelingen voor de tweede en de afwezigheid van straffen hoger dan 2 jaar in hoofde van eerste beklaagde (waardoor de maximum gevangenisstraf 10 jaar bedraagt: artikel 25 strafwetboek).

De derde en de vierde:

Gedagvaard zijnde om zich burgerrechtelijk aansprakelijk te horen verklaren voor de geldboeten en voor de kosten ten laste gelegd van de eerste en de tweede, haar aangestelde of lasthebber, die inbreuken heeft gepleegd in de bediening waarmee hij gelast werd, de derde met betrekking tot de inbreuken A1, B1, D1, E1, en F1, de vierde met betrekking tot de inbreuken A2, B2, C, D2, E2 en F2.

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 18 mei 2018.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie.

De verzachtende omstandigheden vermeld in de dagvaarding worden aangenomen. De beklaagden lieten verstek.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. De feiten

Op 23 maart 2017 werd na de middag -omstreeks 13u- door de Algemene Directie Toezicht op de Sociale Wetten i.s.m. RSZ, SI en T&H van de Vlaamse Gemeenschap een personeelscontrole uitgevoerd op de werf gelegen aan het (…) in (…). Werf gekend onder het nummer (…). "Herinrichten toegangscomplex met de gewestwegen N44, N37 en N409 in (…)" – (…). Twee ijzervlechters werden ter plaatse verhoord, aanvankelijk via een protocolformulier, nadien grondig met behulp van een beëdigde tolk. De betrokken werknemers konden enkel een limosa-document voorleggen waaruit bleek dat zij als werknemer werden gemeld van de Portugese onderneming E. G. C. B. (...). Het A1 - document was hen onbekend. Het betrof:

- E. L., °(…), Portugees;
- S. N., °(…), Guinée-Buissauer.

Volgens de eerste bevraging a.d.h.v. het protocolformulier waren ze reeds 2 weken actief voor deze Portugese firma en is hun baas M. M. M., een Braziliaan uit (…). Zij gaven beiden aan 10u per dag te werken, 50u per week en soms op zaterdagen te werken. Uit het verder verhoor van E. L. kwam naar voor dat:

- hij op basis van een advertentie in de Portugese streekkrant '…' waarin men ijzervlechters zocht voor België, contact had opgenomen via het vermelde telefoonnummer, dat dat van M. M. M. bleek te zijn;
- hem 8 euro netto/u werd beloofd;
- hij samen met 2 anderen werd afgehaald op de luchthaven van Parijs door M. M. M. en dat zij nadien naar (…) werden gebracht;
- er reeds 13 personen gehuisvest waren in de woning in (…);
- zij er op dat moment met 16 verbleven en dat er al 2 weg waren, dus met 18 waren geweest;
- hij zijn arbeidsovereenkomst pas de dag voordien (22/02) in België heeft getekend;
- zij op matrassen op de grond slapen;
- hij een voorschot van 100 EUR heeft gekregen, net zoals zijn 2 collega's;
- hij veel klachten heeft gehoord van niet-betaalde collega 's en collega 's die vertrokken zijn zonder centen;
- D. S. M. M. aanzien wordt als de vennoot van M. M. M., die o.a. verantwoordelijk is voor de voertuigen;
- Zowel M. M. M. als D. S. M. M. in het (…) wonen.

Tegelijkertijd werd S. N. verhoord. Deze verklaarde te zijn gestart voor E. G. C. B. op 13 maart 2017. Hij verklaarde in een kamer op een matras op de grond te slapen met nog 4 collega's. Hij verklaarde dat hij in Parijs werd opgehaald door M. M. M.. Ook hem werd 8 EUR/u beloofd en hij had een voorschot van 100 EUR gekregen. Op de arbeidsovereenkomst staat 575 EUR bruto/maand. Aanvankelijk minimaliseerde S. N. zijn arbeidsuren, doch wanneer zijn collega E. L. dit vernam en zij werden geconfronteerd met elkaars verklaringen, was S. N. bereid toe te geven dat er inderdaad soms 10u en soms op zaterdag werd gewerkt.

E. L. drong aan om de sociaal inspecteur te tonen in welke omstandigheden zij verbleven in (...) bij (…). Hij zou na de aankomst van de inspectie in (...) en vaststellingen ter plaatse zijn baas M. M. M. bellen, zijn centen eisen en er vertrekken. Hij wou niet meer verder werken voor deze werkgever.

Gelet op de ernst van de situatie besloot de sociaal inspecteur ter plaatse om met E. L. naar (...) te rijden met de bedoeling vaststellingen te doen inzake hun verblijf. Hij verklaarde dat handlanger D. S. M. M. de man is van de organisatie van het werk en M. M. M. de man is van de betalingen. Deze betaalt enkel cash voorschotten aan de werknemers en laat geen kwitanties aftekenen. Hij verklaarde dat zij beiden (M. M. M. en D. S. M. M.) zijn afgekomen naar (...) met de arbeidsovereenkomsten.

Ondertussen arriveerden M. F. R. C. en N. O.. In de leefruimte liggen tal van gelijkaardige arbeidsovereenkomsten. In de grootste kamer waar E. L. en S. N. sliepen, lagen 8 matrassen op de grond. Naast de matrassen lagen ook arbeidsovereenkomsten en bladen waarop de gewerkte uren door de werknemers worden bijgehouden. E. L. belde naar M. M. M. en gaf de sociaal inspecteur door. Deze verzocht M. M. M. om zo spoedig mogelijk ter plaatse te komen aangezien er zich een ernstig probleem stekte: geen detacheringsdocumenten, geantidateerde arbeidsovereenkomsten, wanbetaling etc. M. M. M. zei dat hij in (…) verbleef en niet onmiddellijk kon komen. Hij deed de verklaringen van E. L. af als leugens. Na aandringen zou hij dan toch nog afkomen, maar dat zou zeker nog 50 minuten duren, aldus M. M. M.. Intussen arriveerden er met mondjesmaat werknemers in de woning in (...). Plots stoven 2 heren langs het schuifraam de woonkamer binnen en begonnen meteen heftig te discussiëren met E. L.. Het bleek te gaan om M. M. M. en zijn kompaan D. S. M. M.. Beiden verklaarden dat ze hun identiteitsdocumenten niet bijhadden en konden/wilden zich dus niet legitimeren.

De inspecteur verzocht de zaakvoerder tenslotte om hem zo spoedig mogelijk de A1-documenten of desnoods de aanvraagformulieren Al bij de Portugese overheid te willen bezorgen van de "gedetacheerde " werknemers, alsook de loondocumenten en de betalingsbewijzen van de lonen. Hij gaf ter plaatse zijn e-mailadres: (…). De inspecteur ontving geen reactie, noch telefonisch, noch per e-mail.

Op 13 april 2017 bood de sociaal inspecteur zich omstreeks 19.45u opnieuw aan in de woning in (...), deze keer vergezeld van de Sociale Inspectie, de Wooninspectie, de lokale politie van (…) en 2 beëdigde tolken Portugees. De meeste aanwezige werknemers wensten echter geen verklaring af te leggen. Vier werknemers wilden toch met enige terughoudendheid ter plaatse een verklaring afleggen.

- G. C. verklaarde te zijn gestart 1 maart 2017 en nog niet te zijn betaald, t.t.z. hij heeft 4 keer een voorschot gekregen van 100 euro en heeft hiervoor geen kwitanties moeten ondertekenen. Hem werd eveneens 8 EUR/u beloofd en op het contract staat 557 euro/maand. Ook hij had telefonisch contact opgenomen via een advertentie, is overgevlogen, werd opgehaald en tekende in (...) zijn arbeidsovereenkomst. Een A1-document kent hij niet. Hij was niet tevreden met de woonomstandigheden. Hij zei dat ze dit aanvaardden omdat de situatie in Portugal slechter is.
- D. S. S. P. M. werkte eveneens voor M. M. M. maar legde een arbeidsovereenkomst voor met een andere Portugese firma, (…) (…), (…). Ook hij heeft gereageerd op een advertentie uit een lokale krant in Portugal en kreeg M. M. M. aan de lijn. M. M. M. was samen met hem vanuit Portugal naar Rotterdam gevlogen.

Via limosa stelt de inspectie vast dat deze personen formeel werken voor (…):

- 16/01/2017 - 31/01/2017 (…) V. S.
- 16/01/2017 - 31/01/2017 (…) S. P.
- 16/01/2017 - 31/01/2017 (…) S. K.
- 16/01/2017 - 28/02/2017 (…) V. A.

C. B. heeft eveneens gereageerd op een advertentie en heeft zijn arbeidsovereenkomst in België getekend. Hij werd afgehaald op de luchthaven door M. M. M.. Op 19 februari 2017 is hij afgekomen. Hij kent noch limosa, noch A1. Er werd 8 euro/u beloofd.

P. MA. kreeg via via het telefoonnummer van M. M. M. en kwam direct naar België en begon te werken op 15 februari 2017. Ook hij spreekt van 8 EUR netto/u.

Uit elke verklaring komt naar voor dat D. S. M. M. de partner is van M. M. M. die het werk organiseert. Op 21 april 2017 verstuurt de sociaal inspecteur een e-mail aan M. M. M.. De inspecteur wordt hierop opgebeld door M. M. M.. Hij beweert dat hij de vorige mail niet heeft ontvangen en zegt dat hij de gevraagde documenten zal bezorgen.

Op 23 mei 2017 verklaarde O. D. N. dat hij had gereageerd op een annonce uit de lokale krant (…). Hij nam contact op met M. M. M.. Hij zou 8 EUR netto/u verdienen. Verblijf, transport en voeding waren gratis. Op zondag 22 januari 2017 was hij samen met 2 anderen naar Brussel gevlogen. P., een Spanjaard en M., een Portugees, (volgens limosa. werd op dezelfde dag gemeld : V. M.). P. MA. heeft hen afgehaald van de luchthaven en naar (...) gebracht. Op 23 januari 2017 is hij gestart met werken. Pas in de week van 13 maart 2017 tekende hij zijn arbeidsovereenkomst. Hij beweert dat er in Portugal geen enkele activiteit is.

Via IMI werd een verzoek gericht aan de Portugese autoriteiten met de vraag wanneer de begindatum van de detachering was. Volgens de Portugese overheid heeft het bedrijf geen aanvragen ingediend. In het limosa-kadaster stelde men echter vast dat er toch een aanzienlijk aantal werknemers werden gedetacheerd door (...). Er zijn 3 verschillende FEEN-nummers:

1. onder de naam (…) met nr. (…): 8 meldingen;
2. onder de naam (…) met nr. (…): 3 meldingen;
3. onder de naam (…) met nr. (…): 22 meldingen.

Bijgevolg schreef de inspectie ook deze onderneming gewoon en aangetekend aan op 14/04/2017 om de loonbrieven vanaf januari 2017 en sociale documenten voor de periode januari tot maart 2017 alsook de A1-documenten te willen overmaken tegen uiterlijk 15/05/2017. Men ontving hierop geen reactie.

De werknemers met de Kaapverdische nationaliteit en permanente verblijfsvergunning voor Portugal, beschikten niet over een arbeidsvergunning voor het Vlaams Gewest.

Hetzelfde geldt voor de Guinée-Buissauers met permanente verblijfsvergunning voor Portugal.

Op verschillende vragen van de inspectie om documenten voor te leggen werden genegeerd

- Op 24 maart 2017, daags na de eerste controle, stuurde de inspecteur een e-mail met de prioriteit op hoog naar het opgegeven e-mailadres met dringend verzoek zo spoedig mogelijk o.a. de A1-documenten of de aanvraagformulieren te willen bezorgen.

- Op 7 april 2017 verstuurde de inspectie een gewoon en aangetekende brief naar de maatschappelijke zetel om o.a. de detacheringsdocumenten, de loondocumenten en "de betalingsbewijzen van de lonen te willen bezorgen van alle naar België gedetacheerde werknemers in de periode 1.12.2016-31.03.2017 en dit tegen uiterlijk 8 mei 2017. Deze brief wordt ook elektronisch verzonden met de limosa-lijst in bijlage. Het aangetekend schrijven komt later terug als niet-afgehaald. Ook de gewone zending komt terug met de mededeling 'verhuisd'.
- Op 13 april 2017 was er opnieuw een onaangekondigde controle met verhoren met de wooninspectie, de lokale politie en de sociale inspectie in de woning waar de werknemers verbleven. De werkgever heeft nagelaten de inspectie hierop te contacteren.
- Op 21 april 2017 stuurde de sociaal inspecteur opnieuw een e-mail met het relaas dat er opnieuw gelijkaardige vaststellingen zijn geweest en men geen antwoord krijg op de nochtans herhaaldelijke en dringende vragen.
- Op 29 mei 2017 mailt men opnieuw met de vraag de gevraagde documenten te willen bezorgen en meld dat er opnieuw klachten zijn over niet-betaling. Men vraagt wanneer eerste beklaagde een verklaring kan komen afleggen. Hij antwoordt kort (in reply) dat hij de papieren aan het voorbereiden is en dat zijn advocaat de werknemer zal contacteren.
- Op 01 juni 2017 werd een rappel verstuurd naar de maatschappelijke zetel. Ook deze kwam terug met de melding 'verhuisd'.

De gevraagde documenten werden nooit ontvangen.

***

De wooninspectie deed bij controle de volgende vaststellingen. De bewoners van de kamers zijn afhankelijk van de gemeenschappelijke voorzieningen voor wat betreft WC, bad/douche en/of kookgelegenheid. Hiermee voldoen deze woonentiteiten aan de definitie van 'kamer' in de zin van artikel 2, § 1,10bis van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode.

1. het gebouw heeft 0 strafpunten.
2. er zijn te weinig kooktoestellen in verhouding met het aantal bewoners.
3. het gemeenschappelijk toilet is niet uitgerust met een voorziening voor verluchting.
4. gemeenschappelijke badfunctie (1ste verdieping): onder het badkamermeubel ontbreekt een gedeelte van de plinten. De toiletfunctie moet op een zodanige manier kunnen afgescheiden worden van de andere functies dat de privacy van de gebruiker gewaarborgd is.
5. kamer (0/1) (gelijkvloers - straatzijde links). Deze kamer heeft een totaal van 27 punten op het technisch verslag (deel B + C + D) en is dus ongeschikt De bezettingsnorm van deze kamer is gelijk aan 1 persoon. Aangezien de kamer wordt bewoond door 3 bewoners, is deze overbewoond.
6. kamer (1/1) (1ste verdieping - achteraan). Deze kamer heeft een totaal van 26 punten op het technisch verslag (deel B + C + D) en is dus ongeschikt De bezettingsnorm van deze kamer is gelijk aan 2 personen.

7. kamer (1/2) (1ste verdieping - midden rechts). De kamer is niet uitgerust met minstens één rookmelder. Deze kamer heeft een totaal van 26 punten op het technisch verslag (deel B + C + D) en is dus ongeschikt De bezettingsnorm van deze kamer is gelijk aan 1 persoon. Aangezien de kamer wordt bewoond door 2 bewoners, is deze onaangepast.
8. kamer (1/3 1ste verdieping - straat rechts). De kamer is niet uitgerust met minstens één rookmelder als vermeld in artikel 2, 2° van het decreet van 1 juni 2012 houdende de beveiliging van woningen door optische rookmelders en/of de kamerwoning is niet op elke bouwlaag uitgerust met minstens één dergelijke rookmelder. Deze kamer heeft een totaal van 17 punten op het technisch verslag (deel B + C + D) en is dus ongeschikt De bezettingsnorm van deze kamer is gelijk aan 1 persoon.
9. kamer (1/4) (1ste verdieping - straat links), Deze kamer heeft een totaal van 26 punten op het technisch verslag (deel B + C + D) en is dus ongeschikt. De bezettingsnorm van deze kamer is gelijk aan 1 persoon. Aangezien de kamer wordt bewoond door 3 bewoners, is deze overbewoond.

3.2. Grond van de zaak

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklaagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlasteleggingen al dan niet bewezen worden verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed {Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391, Cass. 29 mei 2012 (P.11.2037.N), N.C. 2013, 131-132). De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklaagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 5 juni 2012 (P.11.092.N), N.C. 2013,132 (met noot L. HUYBRECHTS) en Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

Volgens artikel 66 van het sociaal strafwetboek hebben de processen-verbaal die opgemaakt zijn door de sociaal inspecteurs bewijskracht tot het tegendeel bewezen is, voor zover een afschrift ervan ter kennis wordt gebracht van de vermoedelijke dader van de inbreuk en, in voorkomend geval, van zijn werkgever binnen een termijn van veertien dagen die aanvangt de dag na de vaststelling van de inbreuk. Voor sociaalrechtelijke aangelegenheden waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest bevoegd zijn voorziet artikel 6 § 2 van het decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn een gelijklopende regeling.

De wetgever duidt in het sociaal strafwetboek 'de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers' aan als strafbare dader. Dit is een vorm van wettelijke toerekening.

- **De werkgever** is, in het sociaal strafrecht, de persoon die met de werknemer verbonden is door een arbeidsverhouding die wordt gekenmerkt door ondergeschikt verband, een dienstbetrekking, hetzij op grond van een overeenkomst, arbeidsovereenkomst of

andere, hetzij op grond van een statutair of feitelijk verband. Een persoon die overeenkomstig het arbeidsrecht niet beschouwd kan worden als de werkgever, kan voor de toepassing van het sociaal strafrecht toch als zodanig kan worden aangemerkt. De persoon die zich gedraagt als werkgever (bv. doordat hij instaat voor de aanwerving, de betaling en het ontslag van het personeel) en door het personeel als zodanig wordt beschouwd, ook strafrechtelijk dient te worden aangemerkt als de werkgever aan wie het misdrijf kan worden toegerekend.

- **De aangestelde van een werkgever** heeft in het sociaal strafrecht een betekenis die niet volledig overeenstemt met de betekenis die dit begrip heeft in art. 1384, derde lid, B.W. of art. 46, § 1, Arbeidsongevallenwet, i.e. «de persoon die in een band van ondergeschiktheid arbeid verricht ». Naast deze band van ondergeschiktheid, is vereist dat de aangestelde bekleed is met het gezag of de nodige bevoegdheid om effectief over de naleving van de wet te waken, ook al is die bevoegdheid naar de tijd of naar de plaats beperkt. Het misdrijf kan in beginsel niet worden toegerekend aan aangestelden die louter handelen op bevel van de werkgever. Aangestelden zijn steeds fysieke personen.
- **Ook het begrip lasthebber** heeft in het sociaal strafrecht een eigen betekenis. Het gaat om de persoon die door de werkgever ermee belast is bepaalde rechtshandelingen te stellen in naam en voor rekening van de werkgever, zoals het uitbetalen van het loon en het bijhouden van sociale documenten. Net zoals voor de aanstellers, vereist het Hof van Cassatie dat de lasthebber, om als strafbare dader te kunnen worden aangemerkt, over het gezag en de nodige bevoegdheid in de onderneming moet beschikken om effectief over de naleving van de wetten te kunnen waken. Lasthebbers kunnen rechtspersonen zijn.
- **Bij de toerekening van het misdrijf** dient de rechter na te gaan wie effectief schuld heeft aan het sociaalrechtelijk misdrijf vanuit een concrete beoordeling van hun verantwoordelijkheidsdomein.
- **Deelneming aan sociaalrechtelijke misdrijven.** Volgens artikel 109 van het sociaal strafwetboek zijn de artikelen van het strafwetboek (hoofdstuk VII van Boek 1 van het Strafwetboek) toepasselijk op de inbreuken bedoeld in Boek 2. Het is m.a.w. mogelijk om deel te nemen aan de misdrijven bepaald in het sociaal strafwetboek. Deelneming aan zuivere onachtzaamheidsmisdrijven is echter niet mogelijk. In dat laatste geval zal men dus voor elk van de verdachten afzonderlijk moeten nagaan of zij een fout begingen die in causaal verband staat met de veroorzaakte gevolgen.
- **Bestaan van een arbeidsovereenkomst**. Een arbeidsovereenkomst is een overeenkomst tot het verrichten van arbeid waarbij de ene partij, de werknemer, zich jegens de andere partij, de werkgever, verbindt om in een verhouding van ondergeschiktheid aan of onder het gezag van een werkgever, tegen loon arbeid te verrichten. Voor het bestaan van een arbeidsovereenkomst dienen derhalve 4 elementen aanwezig te zijn: een overeenkomst, arbeid, loon en gezag of ondergeschiktheid. De vaststelling dat een partij geen loon verschuldigd is voor het werk dat ten haren dienste is uitgevoerd, volstaat om het bestaan van een arbeidsovereenkomst uitte sluiten. Loon, jn de algemene betekenis van het woord, is de tegenprestatie van arbeid die ter uitvoering van een arbeidsovereenkomst wordt verricht. Loon kan zowel bestaan uit speciën als uit voordelen in natura. Het uitoefenen van gezag houdt de bevoegdheid in om leiding te geven en toezicht te houden, zelfs indien die bevoegdheid niet effectief uitgeoefend wordt

Het misdrijf van mensenhandel heeft de volgende constitutieve bestanddelen (vergelijk met A. DE NAUW, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Kluwer, Mechelen, 2010, 251-254):

- een materieel bestanddeel: nl. de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van controle over hem. De term werving dient in zijn normale betekenis begrepen te worden;
- een moreel bestanddeel: met het oog op een vorm van uitbuiting die wordt opgesomd in art. 433quinquies van het Strafwetboek, in casu het aanTiet werk zetten of laten aan het werk zetten in omstandigheden die strijdig zijn met de menselijke waardigheid. Wanneer een vreemdeling op sluikse manier en zo veel mogelijk dient te werken om in zijn eigen leven te voorzien en gevaar loopt te alle tijde te worden aangehouden en uit het land te worden gezet, is het misdrijf van mensenhandel voorhanden. De wetgever heeft een reeks van elementen opgesomd die in aanmerking kunnen worden genomen om te stellen dat arbeidsomstandigheden in strijd zijn met de menselijke waardigheid:

    1. een loon dat kennelijk niet in verhouding staat tot het zeer groot aantal arbeidsuren;
    2. het ontbreken van een rustdag;
    3. het verstrekken van niet-betaalde diensten;
    4. de tewerkstelling van één of meer werknemers in omstandigheden die kennelijk niet overeenstemmen met de normen van de wetgeving betreffende het welzijn van de werknemers.

Het tewerkstelling van werknemers op een wijze dat ze economisch uitgebuit worden, is een tewerkstelling die strijdig is met de menselijke waardigheid zoals bedoeld in artikel 433quinquies § 1,3°.

De werknemers werden geronseld via een advertentie, kwamen telefonisch in contact met M. M. M. en waagden op goed geloof hun trip naar België. Het vliegticket werd voor hen betaald. Eens aangekomen in België kwamen zij in een woning terecht waar 10 a 18 mensen verblijven. Zij tekenden er een geantidateerde arbeidsovereenkomst met de Portugese onderneming voor een brutoloon van 557 euro (dit is 3,48 euro/u) en kregen vervolgens een cash voorschot. De werknemers noteerden zelf hun uren aan het beloofde tarief van 8 euro (of 5,5 euro voor een helper) en aanvaardden de verblijfssituatie, gelet op de slechte economische situatie in hun thuisland. Uiteindelijk werden de werknemers aan het lijntje gehouden voor wat betreft de betaling van hun loon en ontstond er onrust, ruzie en ook een verloop van werknemers. Uit de vaststellingen blijkt dat niemand het langer uithoudt dan 3 maanden en dat de werknemers hun centen niet hebben ontvangen. Uit het onderzoek blijkt dat er systematisch nieuwe arbeidskrachten worden geronseld en dat er niet correct wordt betaald. Bovendien is gebleken dat eerste beklaagde zich ook fysiek agressief opstelde en dreigde met inhoudingen op loon.

De werkgever koos bewust om permanent nieuwe arbeidskrachten vanuit Portugal te ronselen gelet op de slechte economische situatie aldaar. Onderzoek heeft uitgewezen dat er op een listige en systematische manier misbruik wordt gemaakt van de financieel zwakke positie van de werknemers die letterlijk volledig afhankelijk zijn van de goodwill van de werkgever. De werknemers komen terecht in een zeer labiele situatie met grote onzekerheid over loon en sociale bescherming.

De betrokken werknemers beseften duidelijk niet dat zij werden uitgebuit aan een tarief dat ver beneden het Belgisch minimumloon ligt. Gelet op de slechte economische situatie in de bouw in Portugal waren deze mensen bereid om te werken voor een loon dat lager lag dan de helft van het gangbare minimumloon.

Gelet op de materiële gegevens van de strafdossiers, de getuigenissen en de verklaringen van beklaagden alsook uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting en bij gebreke aan verweer nu eerste beklaagde verstek laat gaan, is naar oordeel van de rechtbank afdoende gebleken dat eerste beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen A.1, A.2, B.1, B.2, C, D.1, D.2, E.1, E.2, F.1 en F.2 en dienen deze feiten hem dan ook te worden toegerekend.

Gelet op de materiële gegevens van de strafdossiers, de getuigenissen en de verklaringen van beklaagden alsook uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting en bij gebreke aan verweer nu tweede beklaagde verstek laat gaan, is naar oordeel van de rechtbank afdoende gebleken dat tweede beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen A.1, B.1, D.1, E.1, en F.1 en dienen deze feiten hem dan ook te worden toegerekend.

Tweede beklaagde is zaakvoerder van (…).. Uit het onderzoek is gebleken dat de werknemer S. P .een arbeidsovereenkomst had met (…). Desalniettemin is hij op de zelfde manier (advertentie via eerste beklaagde) als de anderen aangeworven. Ook hij aanvaardde de situatie gelet op de slechte economische toestand in zijn thuisland. Hij werd eveneens aan het lijntje gehouden en besefte niet dat hij werd uitgebuit. Als zaakvoerder is tweede beklaagde verantwoordelijk voor de werknemers van (…).

3.3. Straftoemeting

De feiten A.1, A.2, B.1, B.2, C, D.1, D.2, E.1, E.2, F.1 en F.2 in hoofde van eerste beklaagde en de feiten A.1, B.1, D.1, E.1, en F.1 in hoofde van tweede beklaagde, zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat conform art. 65, lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De door beklaagden gepleegde inbreuken op de sociale reglementering in het algemeen en het sociaal strafrecht in het bijzonder zijn objectief gezien ernstig.

- Beklaagden verhinderden het toezicht van de inspectiediensten op de in hun onderneming tewerkgestelde werknemers. Aldus hebben zij de mogelijkheid voor zichzelf gecreëerd om andere (mogelijke) inbreuken op het sociaal strafwetboek te camoufleren t.a.v. de inspectiediensten.
- Door tewerkstelling van personen die geen machtiging hebben van verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging of die niet in het bezit zijn van een arbeidskaart

ondergraaft beklaagde het beleid van de overheid m.b.t. de tewerkstelling van vreemdelingen.

- Door geen tijdige DIMONA-aangifte te verrichten voor zijn werknemers maakt beklaagde de controle op het nakomen van de verplichtingen die beklaagde heeft i.g.v. de sociale wetgeving moeilijk tot onmogelijk. Bovendien wordt door het plegen van dergelijke inbreuk de deur wijd opengezet voor een ander misdrijf: nl. het niet-betalen van sociale zekerheidsbijdragen. Beklaagden dienen goed te beseffen dat zij in het belang van hun werknemers de wetgeving m.b.t. het opstellen en bijhouden van sociale documenten (o.a. de individuele rekeningen) strikt en stipt dient na te leven.
- Beklaagden maakten bovendien misbruik van de bijzonder kwetsbare positie waarin hun werknemers verkeerden ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand of hun precaire sociale toestand.

Eerste beklaagde heeft een blanco strafregister.

Tweede beklaagde heeft een blanco strafregister.

Gelet op hun verstek heeft de rechtbank geen zicht op de huidige sociale toestand van beklaagden. De rechtbank is van oordeel dat in deze omstandigheden enkel een substantiële effectieve bestraffing, als hieronder bepaald, passend is, in de hoop beklaagde alsnog de ernst van hun daden te doen inzien en herhaling te voorkomen.

De hierna bepaalde straffen komen de rechtbank gepast voor, gelet op de aard, ernst en omvang van de feiten en het individuele aandeel van elk van de beklaagden in de feiten.

Krachtens artikel 4 §3 en 5 §§ 1 en 2 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand wordt, behalve indien hij van de juridische tweedelijnsbijstand geniet iedere door een strafgerecht veroordeelde verdachte, inverdenkinggestelde, beklaagde, beschuldigde of. voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijke persoon, veroordeeld tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds. Behalve indien zij van de juridische tweedelijnsbijstand geniet, wordt de burgerlijke partij, wanneer zij het initiatief tot de rechtstreekse dagvaarding heeft genomen of wanneer een onderzoek is geopend ten gevolge van haar optreden als burgerlijke partij en zij in het ongelijk wordt gesteld, veroordeeld tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds. Deze bijdrage bedraagt thans 20,00 euro.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

4.1. Vordering tegen de burgerrechtelijk aansprakelijke rechtspersoon

Volgens artikel 104 van het sociaal strafwetboek is de werkgever burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de strafrechtelijke geldboeten waartoe zijn aangestelden of lasthebbers zijn veroordeeld {in casu de twee beklaagden). De vennootschappen zijn BA gedagvaard en laten verstek. Indien eenheid van opzet wordt aangenomen — het sociaal strafwetboek bevat geen bepalingen over samenloop - tussen de inbreuken op het sociaal strafrecht en die op het gemeen recht, is de straf in gemeen recht de zwaarste.

De bepaling van artikel 104 van het sociaal strafwetboek die de veroordeling tot burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor de geldboete zou hebben toegelaten bij de afzonderlijke beteugeling van de tenlasteleggingen (inbreuken op het sociaal strafrecht) is een bijzondere wetsbepaling die ingevolge voormelde eenheid van opzet thans niet meer toepasselijk is. De gedaagde kan dan ook alleen in het strafproces worden betrokken met het oog op een veroordeling in solidum met de beklaagden tot de gerechtskosten en de gebeurlijke schadevergoeding. Bijgevolg kunnen de gedaagde werkgever niet burgerrechtelijk aansprakelijk worden gesteld voor de geldboeten doch enkel voor de kosten.

4.2 Omdat de door de beklaagden gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerrechtelijke belangen ambtshalve aan, in toepassing van artikel 4 V.T.Sv., zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S. 03.05.2005).

5. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;

Wet van 15 juni 1935, art. 2,11 tot 14, 21 tot 24,31 tot 37,40,41;

Wetb. van strafvordering, art. 162,182,184,186,189,190,190ter, 194,195;

Strafwetboek, art. 2,38,40, 65 eerste lid, 79, '80;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36

Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie {B.S. 30.12.2011); (opdeciemen)

Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;

W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);

UITSPRAAK

De rechtbank beslist op tegenspraak bij verstek ten aanzien van eerste, tweede, derde en vierde gedaagde

OP STRAFGEBIED

De rechtbank neemt de verzachtende omstandigheden vermeld in de dagvaarding aan.

Eerste beklaagde M. M. M.:

De rechtbank verklaart eerste beklaagde schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, B.1, B.2, C, D.1, D.2, E.1, E.2, F.1 en F.2 .

De rechtbank maakt toepassing van artikel 65, lid 1 van het strafwetboek.

De rechtbank veroordeelt de eerste beklaagde voor de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, B.1, B.2, C, D.1, D.2, E.1, E.2, F.1 en F.2 samen tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF VAN TWEE JAAR** en een **GELDBOETE VAN 1.000,00 EURO,** te vermeerderen met 7

slachtoffers **(x 7),** gebracht op **7.000,00 EURO** verhoogd met 70 opdeciemen **(x8)** tot **56.000,00 EURO**, met een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzet eerste beklaagde, van de rechten bepaald in art. 31, lid 1 van het strafwetboek om gedurende een termijn van 10 JAAR

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk raadsman, gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoèrder uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, ofte dienen in de Krijgsmacht.

SPREEKT in hoofde van de eerste beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdeciemen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt de eerste beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Veroordeelt de eerste beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van 20,00 euro.

Tweede beklaagde B. D. M. M.:

De rechtbank verklaart tweede beklaagde schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen A.1, B.1, D.1, E.1, en F.1

De rechtbank maakt toepassing van artikel 65, lid 1 van het strafwetboek.

De rechtbank veroordeelt de tweede beklaagde voor de feiten van de tenlasteleggingen A.1, B.1, D.1, E.1, en F.1 samen tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF VAN EEN JAAR** en een **GELDBOETE VAN 1.000,00 EURO**, te vermeerderen met 1 slachtoffer **(x 1),** gebracht op **1.000,00 EURO** verhoogd met 70 opdeciemen **(x8)** tot **8.000,00 EURO**, met een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzet tweede beklaagde, van de rechten bepaald in art. 31, lid 1 van het strafwetboek om gedurende een termijn van 10 JAAR

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullèn;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk raadsman, gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder uitte oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

SPREEKT in hoofde van de tweede beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdeciemen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt de tweede beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

Veroordeelt de tweede beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van 20,00 euro.

De rechtbank veroordeelt beklaagden hoofdelijk tot de kosten, tot op heden begroot op de som van **156,51 euro**, meer de betekeningskosten van huidig vonnis

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen aan.

De rechtbank verklaart derde gedaagde burgerrechtelijk aansprakelijk voor de kosten ten laste gelegd van veroordeelden.

De rechtbank verklaart vierde gedaagde burgerrechtelijk aansprakelijk voor de kosten ten laste gelegd van eerste veroordeelde.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

WIJST de veroordeelden er op dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis, wat betreft de uitgesproken effectieve gevangenisstraf zoals hoger in dit vonnis bepaald, zal geschieden overeenkomstig de bepalingen van de Wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten en dit in zoverre de bepalingen van voornoemde wet op het ogenblik van de strafuitvoering in werking zullen zijn getreden.

Overeenkomstig de aldus in werking getreden bepalingen van deze wet zal de uitvoering van de effectieve vrijheidsstraf zoals hoger in dit vonnis bepaald eventueel kunnen geschieden

volgens de modaliteiten die worden bepaald door de strafuitvoeringsrechtbank, de strafuitvoeringsrechter of door de Minister van Justitie.

Voor het geval de partijen niet aanwezig zijn op het ogenblik van de uitspraak gelden de huidige vermeldingen als inlichting bij kennisname van dit vonnis (lezing van dit vonnis of kopie ervan).

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van:

VIJFENTWINTIG JUNI TWEEDUIZEND ACHTTIEN

Aanwezig:

R. V., rechter, voorzitter van de kamer;

V. D. V. E., substituut-arbeidsauditeur;

S. S., griffier,